4231

Rozmaite pisma i listy
do JP. JW. X. Metropolity.

Wielmożny Mości 1.

Dobrodzieju!

Jak Pan Dobrodziey kazałeś tak spełniłem —
X. Buzywid pomimo usilnych nalegań z mey strony nie-
odważył się powiedzieć o należności i zupełnem milczeniem
pokrył. — Co się tycze Reddiga (z Wizyty generalney)
X. Józef Reddig Dziekan Katedralny Urodził się 1754 r. do Se-
minaryum 1773 r. na Kapłana 1777. zdrowia słabego. —
Po śmierci X[o] Reddiga mnóstwo kazań Jego X. Gołębiowski ode-
słał do Łucka, Kilka takowych X. Bieniewski zatrzymał u siebie
i nie odmówi skoro Pan Dobrodziey zapotrzebuie. — Kazania Jego
będące w Łucku, pytem pokryte leżą w szafie na korytarzu
Biskupim. — (Z gazety Buzywida) Urodzenie niewiadome —
w Seminaryum był w Łowiczu, u XX Missyonarzów po ukończeniu
Nauk Teologicznych JW. Biskup Kijowski Ossoliński przyjął do siebie i będącego
ieszcze Klerykiem zrobił Kanonikiem Kijowskim i wyświęcił na
Kapłana — Przebrał go Biskup we frak i kazał Mu do siebie pro-
sić Regensa, skoro przyszedł do Niego i spełnił rozkaz, Regens niby
nie poznaje go i pyta „A waść z kąd —" od Biskupa jestem czy Pan
nie poznaie mię jestem Reddig — Regens pełen zadziwienia mierzy wzro-
kiem od głowy do nóg przypatruie się nieforemny dla Kapłana odzieży
daje upomnienie Mu dość przykry które z naywiększą pokorą przyymuie
i nietraci serca do swego Nauczyciela. — Miał Probostwo nie daleko
Warszawy — W czasie Wizyty Kościołów będąc z Biskupem otrzymał Pro-
bostwo Trojanów — był czas niejaki kaznodzieją Żytomirskim. po śmierci
Biskupa Załuskiego Sufragana został wezwanym JW Cieciszowskiego
na urzędy Katedry Żytomirskiey był Prałatem Dziekanem tyt. i Ku-

stoszem =

Olyckim – Gdy ś.p. Paweł Adam otworzył Dyecezyą Mińską B. Dederko wezwał go na Officyała do Katedry Mińskiey dla urządzenia Dyecezyi i Katedry gdzie lat 3. bawił, potem wrócił się do swey posady – Dwa razy był w Rzymie tam będąc na naukach otrzymał stopień Doktora. – W Żytomierzu wszystkich Kapłanów na swym utrzymywał stole wszyscy go kochali jak Oyca. – X^o Białobłockiego swym kosztem utrzymywał i sam go usposobił na Kapłana – X^o Dymitra Horyszewskiego swym kosztem woził do Łucka i tam czas niejaki utrzymywał w celu wyświęcenia i po święceniu opatrywał go. Niem nieyca przyzwoitego nie dano. – Chorego Kapłana Hreczynę a biednego swym kosztem utrzymywał, woził nawet go do Lubaru dla kuracyi i tam podeymował koszt na Doktora i Aptekę na co wydał 150. r.s. Dwóch młodzieńców oddawał do Romanowa do OO. Jezuitów na edukacyę z tych jeden został Kapłanem J.X. Dzierżkowski – Do Kościoła Katedry Żyt. Zapis zrobił o czém Panu wiadomo i pokryto Katedrę. – Do Kościoła Trojanowskiego zapisał 900 r.s. na Szkółkę Parafialną Trojanowską 150. r.s. – Wiele dobrze czynił a nawet Izraelici biedni nie raz jego kosztem szabas odprawiali. – Był charakteru prawego, pochlebstw Łuckich nie cierpiał i miał w podeyrzeniu ludzi nizko kłaniających się. – Gdy był w Trojanowie: umarł Garncarz biedny lecz poczciwy Ten zawdzięczając za poczciwość sprawił mu uroczysty pogrzeb i miał mowę pochwalną w przytomności cechu Garncarskiego. Po pięciodniowey słabości niespodziewaney umarł. – Lekarzów w chorobie nie przyjął mówiąc: iż fundamenta jego domku są zrujnowane a tak budynek zwalić się musi. – Przed samą śmiercią prosił spowiednika Bernardyna o spowiedź po którey tenże spowiednik miał Mszę S. w jego pokoju w czasie Mszy S. kazał siebie prowadzić przed ołtarz gdzie klęczący przyjął N. Sakrament po dokończoney Mszy przyjął Ostatnie pomazanie – Kwadransem przed skonaniem rzekł do przytomnych Kapłanów i Lisieckiego Miłosierdzia „Chciałbym umrzeć tak jak mój ś.p. Regens Missyonarz

Któremu –

przed samą śmiercią wezwał Kapłanów pożegnał się z Nimi prosił
o Kapłański Aparat sam włożył na się i zupełnie gotowym powołany
na sąd Boga. — Ledwo skończył takowy dyskurs Ksp X Reddy (poże-
gnawszy się już pierwey z bracią) uderzył się trzy razy w piersi mówiąc
Boże zmiłuy się nademną, i z ostatnim wyrazem zgasło życie Jego.
Umarł R^u 1822° na wiosnę. —
Czas zaś tyczy Urodzenia Jego i innych szczegółów te się obszernie
w pisane do Jego metryki pogrzebowey która jest w Łucku a po-
nieważ tam wiele było na Jego pochwałę przeto Piwnicki Biskup te-
raźnieyszy kazał przekreślić a zachować tylko to co do formy
metryczney ściąga się jednak wypisać można. — Tu w Żyto-
mierzu nie masz żadnego Kapłana któryby Go osobiście znał. —
Tyle tylko umieszczam ilem się mógł dowiedzieć o Nim i w ta-
kim zupełnie nie ładzie jak Pan Dobrodziey każesz. —
X. Bujwid jeżeli co przypomni nie zaniedbam donieść Panu —
2 zd. i próby Konney nie opisuię, bo i skaryszew więcey mó-
wić nad to coś Pan w liście wyraził. —
Spodziewamy się lada moment przyjazdu na ciągłe mieszkanie
ArcyBiskupa Porzajowskiego do Żytomierza dom Wozelni
na rezydencyą zakupiony i dom Chmielowskiego naięty na Kon-
systorz. — JWy Biskup nasz już przysłał X^o Łoweckiego do Żyto-
mierza dla obeyrzenia mieysca na Konsystorz i notale przysłał
X^u Bieniewskiemu aby dla Niego kilka furek niewielkich drew
zakupił i ubogi meblik sprawił gdyż i On z woli Naywyż-
szey musi jeszcze przed świętami zamieszkać w Żytomierzu —

– Jednak słychać u nas że X Pasterz ma zamiar proszenia Rz-
du aby pozwolił JX Ossińskiemu mieszkać w Żytomierzu
X Biskup zapewne byłby zostałbym na takową podróż
lecz i On i Jego Rada lękają się aby w razie choroby,
Kollegium nie przysłało Giniatta lub kogo z Archidjako-
naku Kijowskiego na Rządcę Dyecezyi. – X Prałat Czer-
merowski w tych dniach po kilko-dniowym wspieraniu się
ruszył w daleką podróż aż do Cudnowa. – ——

Zostajemy z rzetelnym szacunkiem i szcze-
rem przywiązaniem ku Osobie Wielmożnego
Pana Dobrodzieja Ja i X Bazyli

1840 r
d 13. 9bra
Żytomierz

Mój brat Najniższy ukłon zasyła

Wielmożny Mości

Dobrodzieju!

Wielce uradowanym zostałem skorom otrzymał pomyślną wiadomość względem X. Bieniewskiego. Niech P. Bóg Panu Dobrodziejowi stokrotnie nagradza! Co do mnie to mogę powiedzieć iż byłbym szczęśliwym gdybym mógł zostać przy parafii gdzie dzwonek szkolny przez lat 16. bardzo się uprzykrzył. Probostwo moie Pulińskie byłoby niezgorsze gdyby nie wilgoć którey pozbyć się tam nie można a która bardzo zdrowiu moiemu szkodzi. Prosiłem JW. Biskupa o uwolnienie mię od Pulin i od Gymnazyum i razem prosiłem o danie mnie Probostwa z miernym funduszem byleby nie w błocie jak Pulińskie. Nayuroczyściey obiecał ale jak uważam iuż zapomniał (bo jeszcze w Auguście obiecał) ja zaś prosić drugi raz nie będę bo się wstydzę

X. Dworzeniski umarł Probostwo bogate zostawił może da P. Bóg któren z Prałatów weźmie bo zdaie się X. Łamecki i Sylwestrowicz ubiegaią się więc ja po nich wziąłbym spadki albo Bereżne albo Turzyn jak dla mnie dosyć byłoby do śmierci bo wiele nie pragnę.— Jednak Wielmożnego Pana Dobrodzieja nayposornicy upraszam o pamięć; jeśliby X. Pasten mię zawiodł co bardzo być może, w tedy i ja gotów emigrować do Archidiakonatu, może zawazić co na moie szczęście więc bardzo proszę mieć mnie w swey protekcyi a ja starać się będę wywiązać z łaski dla mego Dobrodzieystwa czym będę mógł.—

Metrykę X[o] Reddiga sprowadzę z Łucka.— Od X[o] Białobłockiego dowiedziałem się tylko z pewnością że się urodził w Łatwie Warmieńskim.— Z resztą chwalił go z dobrodzieystwa prawego charakteru i nic więcey_ nadto miał kazanie w Rzymie po Włosku bo ten dobrze znał języka.— O Reddigu i eszcze badać będę X Bzujwida w wolnieyszym czasie bo teraz zmęczył się staraszem rachunkami dobywaiąc one z różnych zarządców, Musiałem mu do pomagać w tym i po szczegółowym i akuratnym obrachunku okazało się że Pan Dobrodziey byłeś winien

X Bzujwidowi

rubli sr. 160 kop. 5 i gr. 25 i Assygnacyami rubli 20.
Oddałeś Pan Dobrodziey Jemu a konto takowey należności różnemi czasy jak Pańskie i Jego notaty okazują rubli srebrem 165 - więc i ma Pan Dobrodziey jasny rozrachunek. — Móy brat w tych dniach wyjechał do Witebska po żonę i ma powrócić około 16 Lutego. — U nas Pratasi zaczynieni i Pastor nie w dobrém humorze z resztą głuche milczenie —

Zostaię z Nayglębszym szacunkiem ku Osobie Wielmożnego Pana Dobrodzieja i nayszczérszem przywiązaniem — x J Boszczewicz

11. Stycznia
1841. r.
Żyłowicz

Wielmożny i Mości

Dobrodzieju!

Zapytywałem Lewkowskiego o X. Reddigu który tak mi dał odpowiedź „Piszę Pan wszystkie pochwały a ja podpiszę bo On wart tego". Zacząłem więc examenować go szczegółowie, na to on: „Zechciałeś Pan, miał On wszystko dobro wyjąwszy złego". Pytam go daley. cóż On dobrego zrobił? „Oto: gdym był chory i lekarstwa mnie nie pomagały, użaliłem się Mu; On wnet dał mnie nalewki na tatarskie ziele i jak ręką chorobę odjął, póki życia, tego nie zapomnę" i więcey nic. — Z Dobielewskim jeszcze się nie widziałem, gdyż trudno Go złapać, może więcey dowiem się. Ale i Lewkowskiego jeszcze będę napastował może namyśli się. — Od X. Buynida uwiadomienie: Życie skromne. do lat 40 żadnych trunków nie pił, lecz późniey Doktorowie radzili przed jedzeniem jako lekarstwa używać nalewki z tatarskiego ziela: którą On bardzo oszczędnie używał bo ledwo miary naparstka potrzebował. Będąc w Krymie żartem potraktował Włochów narodowym likworkiem który smakując się rzekli: „Fisz decavallo" niby ma oznaczać końskie szczyny —

Pewnego razu w Rzymie z X. Gotzbiowskim kupowali figury: Gdy Włoch za drogo życzył, bo za jedną prawił 15 szkudów. Reddig rzekł: Przyjacielu! Judasz tańcy żywego przedał jak by Ukrzyżowanego, bo tylko za 30 srebr. Można rozśmieszył Włocha nie obrażając go, tak że ten za 5 szkudów odstąpił. — Xs. Reddig nie tylko karmił Kapłanów ale i lekturę dla nich utrzymywał. było u Niego zwyczajem po wieczerzy czytać gazety rozmaite i inne dzieła nawet Teologiczne dla wszystkich Kapłanów, gdzie często odbywały się dysputy religijne — zostawiały się wątpliwości Parafialne itd. Lektorem najczęściej bywał X. Ławicki bo Reddig zauważył że On zwyczajny usypiać w czasie czytania więc jakby na orzeźwienie dał przy Nim tabakierę z tabaczką i o czytanie Go upraszał. — Gdy ukończył Reddig Szkoły Ociec dał Mu na drogę 2 Złote i rzekł: idź gdzie chcesz: ten poszedł do Warszawy a z tamtąd do Seminaryum. — Gdy u Ossolińskiego B: był Sekretarzem ten żartował z Niego w ten sposób: Biskup namówił Loxeja aby przygotowano szkapę chudą bez siodła i prawie jakoż w północ gdy już dobrze był uśpiony Xs Reddig. Loxey Bi: skupi obudza go i jak nayrychley upraszał Go do chorey bliziey z konia. Ten porywa się z łóżka ledwo ubrany wychodzi i znaj: dzie uszyzkuje kobylicę która dla Niego przygotowana, usiadł oklaps i już ruszył do chorey, Gdy tym czasem Loxey rozstrzy: mał ostrzegając, że to był żart Biskupa — Nazajutrz gdy

było

gdy było dużo gości u Biskupa. X. Biskup z wielkiem ukontentowaniem rozmawiał z Reddiga opowiadając Jego wyprawę do chorey oklaß. — Archiwum Konsystorskie jeszcze w Łucku, lecz spodziewam się że w krótce Metrykę Reddiga nadeszlesz. —

JW Biskup mocno strapiony, byłem u Niego dni kilka temu, gdzie zdobyłem się ostatni raz na mertwo prosiłem o miejsce dla mnie, odpowiedział zwyczaynym sposobem pamiętać będę, nie zapomnę itd Ale z postrzegłam że On nie o nas myśli lecz o sobie bo jest bardzo roztargnionym. — Cała więc nadzieja moja oparta na łasce Pana Dobrodzieja. A tak powtarzam mu-się prośbę Jeżeli probostwo odkryie się mające do-chód do utrzymania na 300 a naywięcey na 400 r.s. bardzo będę Panu Dobrodziejowi wdzięczen, wnet się przeniosę tam i powiem: Haec est requies mea in qua habitabo a za Wielmożnego Pana Dobrodzieja do grobu mego nie przestanę się modlić. —

Kazał JW Pasterz wszystkie portrety z Kapitularza przynieść do siebie i każe pozawieszać

w swych

spokojaąc: będzie więc miał pełną Kapitułę. —
Z Prałatami jeszcześmy się nie oswoili dziwią się
oni że my herbatę bez araku pijemy, bo jak
na toż żaden z nas nie używa onego. — X. Litwi-
nowicz mocno się zdziwił że X. Pazyński wódki nie
pije, bo pewnego razu przepił do niego a ten podzię-
kował. — X.^a^ Ożarowskiego Biskup przedstawił
do Prelatury lecz jeszcze los jego nierozstrzygniony.

Zostaię z nayglębszym szacunkiem ku Osobie
Wielmożnego Pana Dobrodzieja, i nayniższym
sługą. — X. J. Bonszczewicz

Wielmożny Mości

Dobrodzieju!

Nayśpieszniey przesyłam Wielmożnemu Panu (Dobrodziejowi) Metrykę pogrzebową i z oryginału kopię testamentu śp. X[a] Rederiga. — Obeyście się Jego z Xiężami zawsze łagodne i naygrzecznieysze, a nawet słodki w upominaniu innych. — Umiało bronił Xięży od napaści Ludzkiey - Pewnego razu zostawiając X[a] Proboszcza Narodyckiego od niesłusznego donosu jakoby trunkami nie był ograniczony co było fałszem, lecz wyraził się pisząc do JW Biskupa " Gdy JWX Pasterz wizytowałeś osobiście Dyecezyę Warszawską słodkie wspomnienie duchowieństwa zostawiłeś po sobie, dopiero zaś do nas nie Wizytatorów lecz fiskałów wysyłasz i t.d. = W takowem piśmie na celu miał Wyszkowskiego — Lecz i innym niepardonował, Kilkakrotnie dostało się i naszemu Biskupowi X. Herburt gdy otrzymał Doktora stopień był z wi-

zytacą,

z wszystkiey u X^a Reddig lecz ten zauważył w nim zamiechlubstwo i niedbałość; gdy więc jeden z Prałatów obecnych w przytomności Herburta rekomendował go Reddi-gowi i dodał że w Jego osobie mamy Doktora, Reddig rzekł: i ja na biedę jestem doktorem, ale cóż z tego, kiedy Osła kutego uderzenie jest boleśnieysze jak nie-kutego — ucierpieć dłużey nie mógł i dom iey nie miał. Na probostwie będąc zauważył że Wikaryusz W^{gn} Bohusza Unit asystował pewney damie z wielkim roztargnie-niem, Ten z spostrzegłszy to upominał - ten młody rzekł: proszę przebaczyć mey młodości: Reddig pyta a wiele Pani masz lat? 30 rzecze: Ten na to: do 30^{stu} młodości a daley starości a tak zawsze niewinnie błądzić będziemy. To upomnienie było Patryarchalne z wielkim szacunkiem na Jego Osobie przyjęte — | Z wiadomości Buywida:) Katedra Żytomirska pokryta blachą kosztem Reddiga —

Zostaię z naygłębszym szacunkiem i szczerem przywiązaniem ku Osobie Wielmożnego Pana Dobrodzieja

X. J. Borszczewicz

9

Wielmożny Mości

Dobrodzieju!

Bardzo dziękuję Wielmożnemu Panu Dobrodziejowi za szczerą życzliwość dla mnie, na radzie Pańskiey zupełnie przestaię i w cierpliwości oczekiwać będę przyszłey nagrody; jestem aż nadto przekonanym o Pańskiey dobroci serca że przydarzoney okoliczności niezapomni o wiernym swym słudze poda mu dobroczynną swą rękę.—

Kazałeś Pan Dobrodziey szczegóły prawie nic nie-znaczące o X Reddigu przepisać Sobie, otóż dopiero mam zręczność wykonania takowego rozkazu. Otrzy-Tam rubrycellę Jego z notatami własnoręcznemi w niey wyczytać można pobyt Jego w Rzymie stosunki z osobami — dowcipne żarciki — na ostatniey okładce zanotował rok i dzień wszystkich swych święceń. — Wspomina o Mickiewiczu. ten był proboszczem Kościoła Sgo Stanisława w Rzymie, Bazylian z Wilna.

Był u Posła Ross. w Azymii z powinszowaniem Nowegoroku, ten bardzo go grzecznie przyjął, prosił na obiad, pokazywał przed Nim ordery Tureckie któremi był ozdobiony; nazwisko posła Italijski. On w tey rubryczki ogółowie o poście wspomniał więc ja tom się dowiedział dodaię. —

Wszystkie rekłamy X. Buywida przesyłam Wielmożnemu Panu Dobrodziejowi na rozpatrzenie i oświadczam w imieniu X. Buywida że jeśli On przebrał to niezwróci Panu Dobrodziejowi. —

Nasz Dyrektor Fiszer do Peterzburga wybiera się szkoda Go będzie jeśli stracimy bo dobry człowiek, z Podhorodeńskim nie mogą się pogodzić. — P. Dyrektor mię przedstawił do nagrody, lecz nie wiem kiedy z Kijowa przeszłą daley, albo może i całkiem nie przeszlą; bo do mego brzega (jak przysłowie niesie) nic dobrego nie przypłynie — Jednak polecam Pana Dobrodzieja Opiece i jeśli Łaska Pana Dobrodzieja przy zdarzoney okazyi oznaymić mnie.

Neyuniżenniey upraszam. —

9. Lutego 1841 r. Żytomierz

Zostaię z neyglębszym szacunkiem ku Osobie Wielmożnego Pana Dobrodzieja i Neywierniejszym sługą,

N J Bokszczanin

Указъ ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССІЙСКАГО, изъ Римско-Католической Духовной Коллегіи,

Профессору Богословія при Университетѣ Св. Владиміра Каноннику Головинскому. По указу Его Императорскаго Величества, Сія Коллегія слушавъ предложеніе Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ, отъ 16. сего Іюня за № 1590. въ коемъ изъясняетъ, что по всеподданнѣйшему докладу его Г. Министра, Ректоръ Виленской Р. К. Духовной Академіи Фіалковскій, – Высочайше уволенъ, по разстроенному здоровью, согласно его просьбѣ, заграницу къ Минеральнымъ водамъ; а какъ предстоящее перемѣщеніе Академіи въ С. Петербургъ требуетъ особеннаго надзора, почему она не можетъ оставаться въ сіе время безъ непосредственнаго начальника, то Государь Императоръ Высочайше повелѣть соизволилъ: быть Ректоромъ Римско Католической Духовной Академіи профессору Богословія при Университетѣ Св. Владиміра Каноннику Головинскому, предоставя сей Коллегіи войти съ особымъ представленіемъ о назначеніи Фіалковскому по возвращеніи его изъ заграницы, соотвѣтствующей способностямъ

№ 2270.

и заслугамъ его должности. Онъ Г. Министръ предлагаетъ Коллегіи къ исполненію сей Высочайшей воли сдѣлать надлежащее распоряженіе и о послѣдующемъ

8. донести ему Г. Министру. Приказали: Съ прописаніемъ настоящаго предложенія послать указы Правленію Виленской Р. К. Духовной Академіи, Высочайше назначенному Вамъ быть Ректоромъ оной Канонику Профессору Богословія при Университетѣ Св. Владиміра Головинскому и бывшему Ректору Канонику Фіялковскому, предписавъ Вамъ немедленно явиться для выполненія присяги и занятія своего мѣста; о чемъ дать знать указами всѣмъ Епархіальнымъ Епископамъ управляющимъ Епархіями и Консисторіямъ Могилевской и Каменецкой. Что же касается назначенія Канонику Фіялковскому по возвращеніи его изъ заграницы соотвѣтственной способностямъ и заслугамъ его должности, о томъ доложить

особо Коллегіи. О каковомъ распоряженіи донести Г. Министру Внутреннихъ Дѣлъ. - Іюля 19. дня 1842 года.

Членъ, Наименов. Епископъ Іоаннъ Гинтилло

Экзекуторъ Павловскій

Къ [illegible]

mowla
mowel.
niepoliczalny,
nie porownalny,
nieobliczalny.
gzdziebich
Gzdziec..
Gzdzk
nayjgzdziebniejszy.
ucelnie.
Wszechucelnia.
Karalnia.
gzdziebnoś

Tak jeśli pewny zydy cygany
tym zaczarowaniem pagandę oznaczany.

Указъ ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССІЙСКАГО, изъ Римско-Католической Духовной Коллегіи,

Ректору Римско-Католической Духов-
ной Академіи, Канонику Головинскому.
По Указу Его Императорскаго Ве-
личества, Коллегія слушали предло-
женіе Господина Министра Внут-
реннихъ Дѣлъ отъ 6 сего Іюня, за
№ 2328, въ коемъ изъясняетъ что для обозрѣнія по-
мѣщенія Р.К. церквей въ Москвѣ, и
въ Городахъ Ярославлѣ [Ярославлѣ]
и Нижнемъ Новгородѣ, мѣстностей,
№ 2634.
гдѣ совершается богослуженіе по
Латинскому обряду, Его Высокопре-
восходительство предлагаетъ
Коллегіи командировать Васъ,
съ выдачею Вамъ прогонныхъ денегъ
по положенію, въ сравненіи съ Засѣ-
дателями Коллегіи и на подъемъ
пятьсотъ рублей серебромъ изъ
вспомогательнаго Капитала Р.К.
Духовенства. На время же отсут-
ствія Вашего, исправленіе должности
Вашей поручить старшему Про-
фессору Богословскихъ Наукъ
Академіи, Боровскому. [illegible]

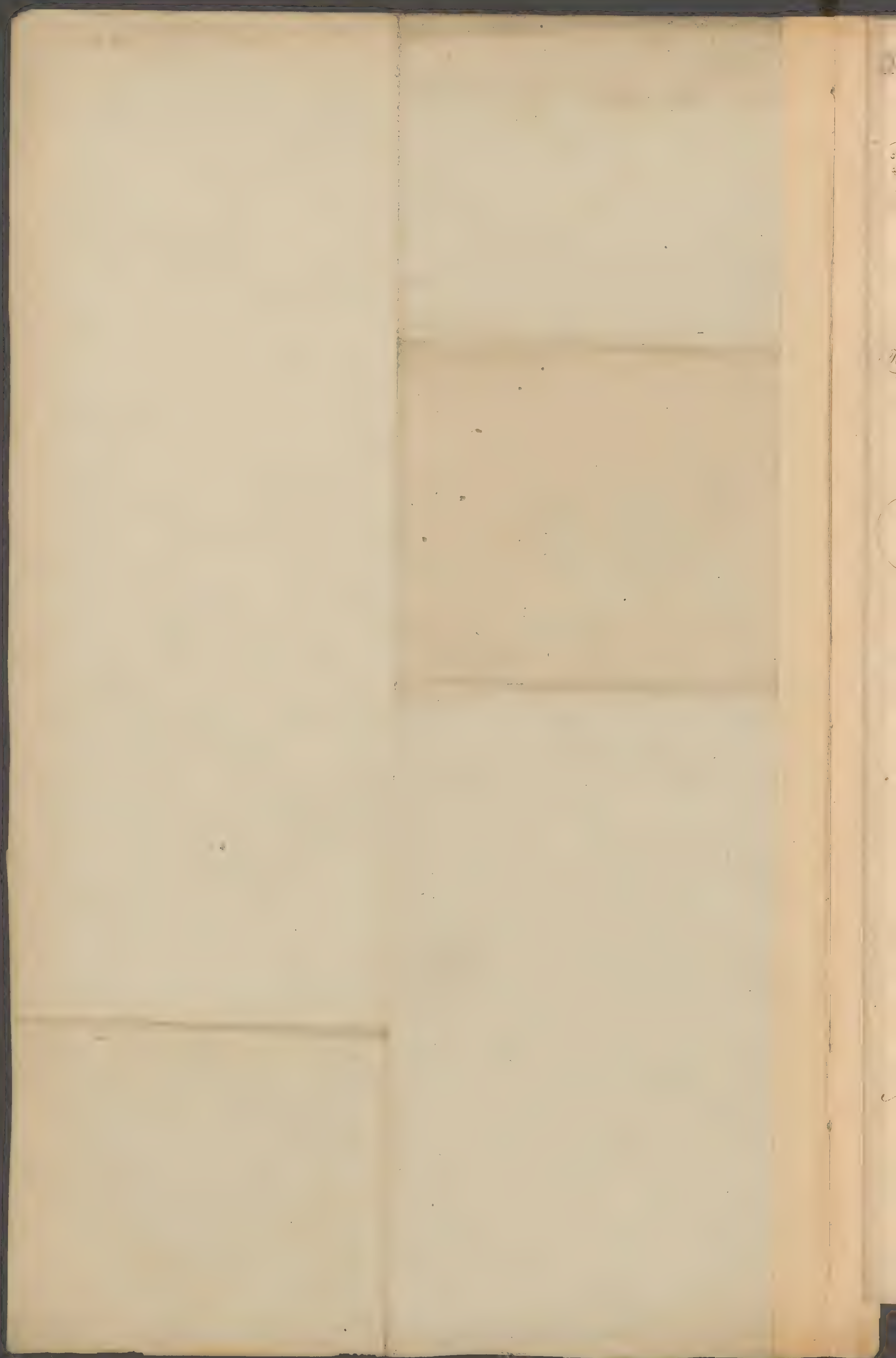
Отпустивъ Вамъ изъ вспомогатель-
наго Капитала, прогонныя деньги
отъ С. Петербурга до Москвы, въ
Ярославль и Нижній Новгородъ, и
обратно на шесть лошадей 1373 руб.
62 коп. да на подъемъ 500 рублей, а всего
восемьсотъ семьдесятъ три рубля
шестьдесятъ двѣ копѣйки серебромъ
выдать подъ росписку Вашу, о чемъ
съ изложеніемъ сего предложенія дать
Вамъ Указъ, и таковыми поставить
въ извѣстность Правленіе Р.К. Духов-
ной Академіи, и Могилевскую Кон-
систорію и донести Господину Ми-
нистру Внутреннихъ Дѣлъ.

13 Іюля 1845 года

Читалъ Архимандритъ [illegible]

Секретарь Павловскій

Столоначальникъ [illegible]

Министерство
Внутреннихъ Дѣлъ.
Департаментъ
Духовныхъ Дѣлъ
Иностранныхъ Исповѣданій
Отдѣленіе 1
Столъ 3.

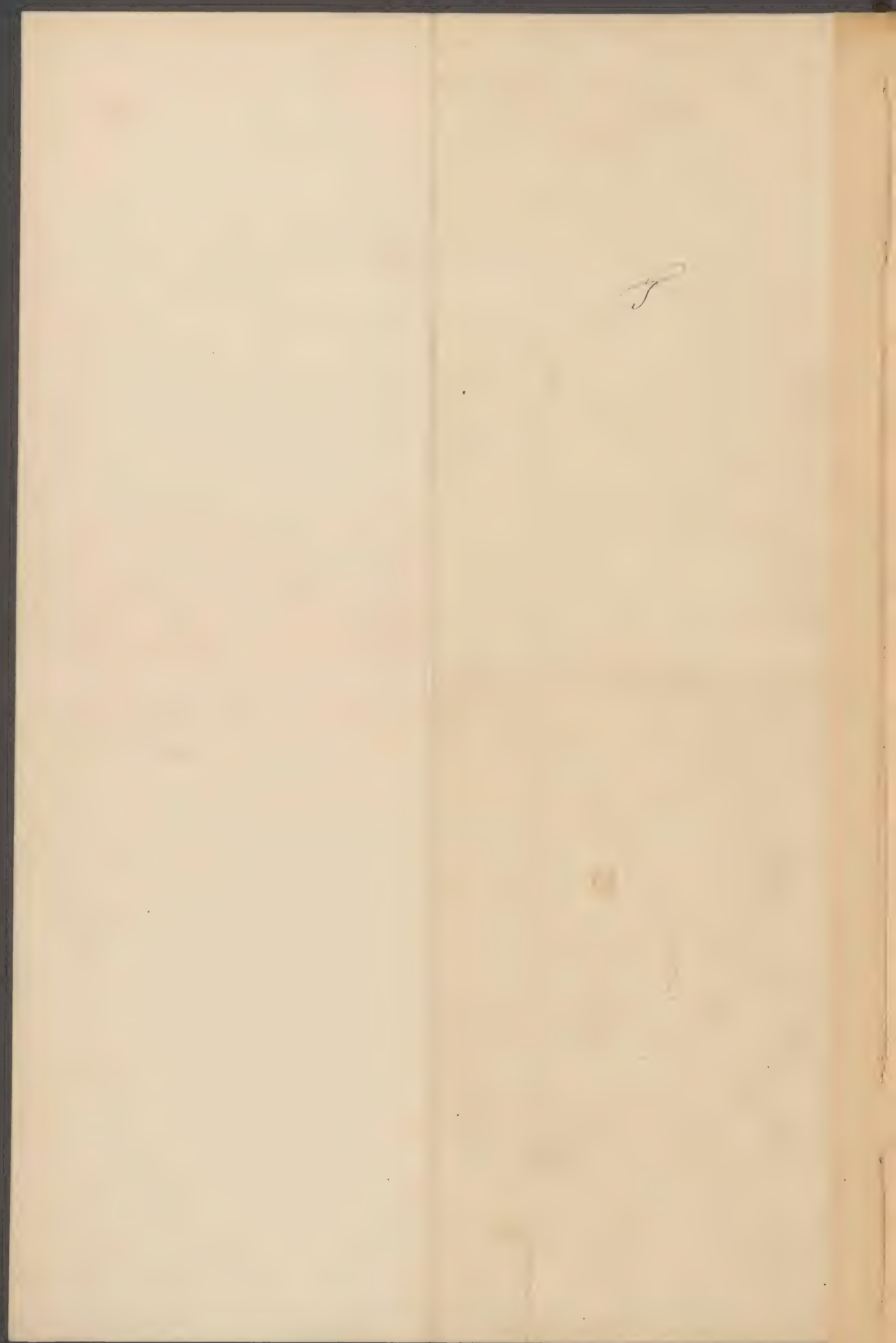
27 Іюля 1846
№ 2262.

Господину Ректору Римско-Католической духовной Академіи, канонику Игнатію Головинскому.

Донесеніе Вашего Высокопреподобія отъ 2 Іюля за № 36. изъ г. Минска, я имѣлъ счастіе въ подлинникѣ повергать на Высочайшее воззрѣніе Государя Императора. Его Величество съ удовольствіемъ усмотрѣвъ изъ онаго хорошее направленіе данное Тельшевской Семинаріи, изволилъ на счетъ васъ отозваться въ самыхъ милостивыхъ выраженіяхъ.

Съ особеннымъ удовольствіемъ спѣшу Васъ, Милостивый Государь о томъ увѣдомить.

Министръ Внутреннихъ дѣлъ Перовскій

Ваше Высокопреподобіе,

Милостивый Государь.

Донесеніе Ваше отъ 27-го минувшаго Августа за №46, изъ Минска, по осмотрѣ Вами Житомирской Семинаріи, я имѣлъ счастіе поднести на Высочайшее воззрѣніе Государя Императора. Его Величество, по прочтеніи сего донесенія, изволилъ отозваться, что содержаніемъ онаго весьма доволенъ.

Съ особеннымъ удовольствіемъ извѣщая Васъ о томъ, имѣю честь быть съ совершеннымъ почтеніемъ,

Вашимъ,

Милостивый Государь

покорнѣйшимъ слугою

Л. [illegible]

№ 2637.

9 Сентября 1846 г.

Его Высокопреподобію Ректору Р. К. Духовной Академіи канонику Игнатію Головинскому.

Ваше Высокопреподобіе,

Милостивый Государь.

Я имѣлъ счастіе повергать на Высочайшее усмотрѣніе Государя Императора донесеніе Ваше, заключающее въ себѣ обозрѣніе настоящаго положенія Римско-Католическихъ семинарій въ западныхъ губерніяхъ.

„Его Императорское Величество соизволилъ отозваться, что „читалъ Ваше донесеніе съ удовольствіемъ."

Увѣдомляя о семъ Васъ, имѣю честь быть съ совершеннымъ почтеніемъ, Вашимъ

Милостивый Государь

покорнѣйшимъ слугою

Л. Перовскій

№ 2302.
25 Сентября 1846 г.
Его Высокопр[еподобі]ю Ректору Р.К. духовной Академіи Канонику Головинскому.

2

МИНИСТЕРСТВО ВНУТРЕННИХЪ ДѢЛЪ.

Департаментъ Духовныхъ Дѣлъ Иностранныхъ Исповѣданій

Отдѣленіе 1.

Столъ 3

14 февраля 1848 г.

№ 449.

Ваше Высокопреподобіе.

Милостивый Государь.

Государь Императоръ имѣя намѣреніе возвести Епископа Дмоховскаго въ санъ Могилевскаго Архіепископа и Митрополита Римско-Католическихъ церквей въ Россіи, Высочайше повелѣть мнѣ изволилъ препроводить къ Вашему Высокопреподобію полученный по сему случаю изъ Рима на имя Ваше при семъ прилагаемый пакетъ, для надлежащаго съ Вашей стороны распоряженія.

Имѣю честь быть съ совершеннымъ почтеніемъ

Вашего Высокопреподобія
покорнѣйшимъ слугою

Л. Перовскій

Его Высокопреподобію Ректору Р. К. Д. Академіи, Канонику Головинскому.

Министерство
Внутреннихъ Дѣлъ.
Департаментъ
Духовныхъ Дѣлъ
Иностранныхъ Исповѣданій.
Отдѣленіе 1.
Столъ 3.
"7" Сентября 1848 г.
№ 2147.

23

Преосвященнѣйшій Епископъ,

Милостивый Государь.

Именнымъ высочайшимъ указомъ, даннымъ Правительствующему Сенату 25 Августа сего года, Государю Императору угодно было всемилостивѣйше возвести Васъ въ санъ Епископа Суффрагана Могилевскаго и Коадъютора, съ правомъ преемства, — Митрополита Дмоховскаго, и съ оставленіемъ Васъ въ настоящей должности Ректора Римско-Католической духовной Академіи.

По сему же случаю, Его Императорское Величество всемилостивѣйше соизволилъ пожаловать Вашему Преосвященству соотвѣтствующій перстень, митру и посохъ, - которые къ Вамъ доставлены будутъ, - и тысячу руб. сер. на устройство облаченія по сану Вашему, каковая сумма будетъ отпущена изъ Департамента духовныхъ дѣлъ иностранныхъ исповѣданій.

Предложивъ Римско-Католической духовной Коллегіи о возведеніи Васъ въ санъ Епископа и сообщая Вашему Преосвященству о Монаршей милости, искренно поздравляю съ благоволеніемъ къ Вамъ Его Императорскаго Величества.

При семъ имѣю честь препроводить къ Вамъ полученныя въ слѣдствіе означенной

Его Преосв[ященст]ву Ректору Р. К. д. Академіи Епископу Игнатію Головинскому.

высочайшей воли, изъ Рима, соответствующие акты, при особой росписи, присовокупляя для свѣдѣнія Вашего Преосвященства, что Государь Императоръ повелѣваетъ Вамъ необъявлять посланія къ вассаламъ коихъ въ Россіи нѣтъ.

Имѣю честь быть съ совершеннымъ почтеніемъ,

Вашего Преосвященства

покорнѣйшимъ слугою

Л. Шуровскій

16 Сентября 1848

25

№ 3571.

Указъ ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССІЙСКАГО, изъ Римско-Католической Духовной Коллегіи.

Ректору Римско-Католической Духовной Академіи, Наименованному Епископу, Суффрагану Могилевскому и Коадъютору Игнатію Головинскому.

Коллегія слушали указъ Правительствующаго Сената отъ 6. сего Сентября за № 38.608. въ коемъ по Именному Его Императорскаго Величества Высочайшему указу данному Правительствующему Сенату въ 25 день Августа 1848 года, за собственноручнымъ Его Императорскаго Величества подписаніемъ, въ коемъ изображено: "указомъ Нашимъ, назначивъ Епископа Казимира Длуховскаго Архіепископомъ Могилевскимъ Митрополитомъ Римско-Католическихъ церквей въ Имперіи Нашей и желая облегчить трудности предстоящихъ ему обязанностей, Всемилостивѣйше повелѣваемъ Ректору Р.К. Духовной Академіи Каноннику Игнатію Головинскому быть Епископомъ Суффраганомъ Могилевскимъ и Коадъюторомъ, съ правомъ преемства Митрополита Длуховскаго и съ оставленіемъ въ настоящей его должности". Правительствующій Сенатъ предписываетъ о точномъ и непремѣнномъ сего Именнаго Его Императорскаго Величества

указа исполненіи и объявленіи онаго Епископу Суффрагану Могилевскому и Коадъютору Игнатію Головинскому. По указу Его Императорскаго Величества. Приказали: С точном и непремѣнном исполненіи объявленнаго в семъ указѣ Высочайшаго Его Императорскаго Величества повелѣнія послать Вашему Преосвященству и правленію Духовной Академіи указы, а новыми увѣдомить в оба Епархіальныя управленія управляющаго Армяно Католическимъ Духовенствомъ в Закавказскомъ краѣ и С.Петербургскаго Декана Лукашевича. О чемъ донести Правительствующему Сенату. Сентября „13." дня 1848 года. Предсѣдатель Наименованный Архіепископъ Митрополитъ Казимиръ Дмоховскій

И. д. Секретаря В. Крутобълинъ

Столоначальникъ Лихтанскій

[illegible]

27

МИНИСТЕРСТВО
ВНУТРЕННИХЪ ДѢЛЪ.
Департаментъ
ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ
Иностранныхъ Исповѣданій
Отдѣленіе 1
Столъ 3

17 Сентяб 1848
№ 2235.

Преосвященнѣйшій Епископъ,

Милостивый Государь.

Государь Императоръ Всемилостивѣйше соизволилъ пожаловать Вашему Преосвященству, сверхъ опредѣленнаго штатами по званію Епископа Суффрагана оклада 2/т р., еще по тысячѣ р. сер., въ годъ.

Сообщая Вамъ о сей монаршей милости, имѣю честь быть съ совершеннымъ почтеніемъ,

Вашего Преосвященства
покорнѣйшимъ слугою
Л. Перовскій

Его Преосвященству Епископу Игнатію Головинскому

Casimirus Dmochowski

Dei miseratione et S. Sedis Apostolicae gratia Archiepiscopus Mohiloviensis et Metropolitaneus Ecclesiarum Romano-Catholicarum in Imperio Rossiae Ordinum S. Annae 1mae S. Stanislai 1mae et Vlodimiri IIIae Classis Eques.

Universis et Singulis praesentes Nostras Testimoniales Litteras visuris et lecturis fidem indubiam facimus et testamur: qualiter Nos die Trigesima Novembris in Festo S. Andreae Apostoli Anno 1848. in Ecclesia Romano-Catholica sub titulo S. Catharinae Virginis et Martyris in Urbe Petropoli, visa et diligenter perlecta authentica Copia per Officiales Curiae Romanae attestata Litterarum Sanctissimi Domini Nostri Pii Papae IX. sub Plumbo anno 1848. 5. Nonas Julii emanatarum, quibus Illustrissimus ac Reverendissimus Dominus Ignatius Holowinski Canonicus Cathedrae Zytomiriensis et Rector Romano-Catholicae Ecclesiasticae Academiae Episcopus Cariston in partibus infidelium et Coadjutor Archiepiscopi Mohiloviensis cum futura successione constituitur, et Cuilibet Episcopo communionem Sedis Apostolicae habenti, quem sibi Ipse elegerit, facultas datur nomine Summi Pontificis Eumdem consecrandi: Vigore hujusmodi Apostolici mandati, dicto Illustrissimo ac Re-

verendissimo Domino Ignatio Hołowinski, recepto prius ab Eo fidelitatis Sedi Apostolicae debitae juxta formam praescriptam juramento, inter Missarum Solemnia, in praesentia Cleri Secularis et Regularis tum Populi fidelis ad audienda divina numerosissime congregati, servatis servandis, secundum praescripta Pontificalis Romani, Divina gratia adjuti munus consecrationis Episcopalis rite Contulimus: Assistentibus Illustrissimis ac Reverendissimis Dominis Josepho Joachimo Goldmann Episcopo Sandomiriensi et Antonio Fiatkowski Episcopo Hermopolitano Suffraganeo Plocensi et Vicario Capituli Sede Vacante Archidioecesis Varsaviensis.— Quibus omnibus praedictis ut certa fides habeatur, praesentes litteras Testimoniales manu Nostra subscriptas et Sigillo Nostro munitas extradimus. Datum Petropoli Anno Incarnationis Dominicae 1848. Mensis Decembris die Undecima u.s.

+ Casimirus Archiepiscopus

N 216.

Venceslaus Żyliński

Dei miseratione et S. Sedis Apostolicae gratia

Episcopus Vilnensis

Illustrissimo ac Reverendissimo Domino

Fratri Ignatio Hołowiński

Episcopo Cariston Suffraganeo et Coadjutori Archiepiscopi Mohiloviensis Romano-Catholicae Ecclesiasticae Academiae Rectori

Praecipuam partem sollicitudinis Nostrae Pastoralis tum ex munere a Deo Nobis imposito tuendi et praedicandi doctrinam Ecclesiae Nostrae Catholicae; tum ex praescripto Concilii Tridentini Sess. XXIII. cap. 18., occupat institutio et educatio juventutis in sortem Domini vocatae.– Quamobrem Seminarium Nostrum Dioecesanum penes Cathedram Nostram Vilnensem constitutum, tanquam pupilla oculi Nostri, quam maximae curae Nobis est.– Praeter vigilantiam nunquam alienandam et indefessam sollicitudinem, quam de optime excolendis animis et efformandis moribus Alumnorum dicti Seminarii Nostri in pectore Nostro gerimus, alia quoque perquirimus adjumenta, quae pii et sancti hujus operis institutionem et progressum adjuvare possent.– Itaque Nos, Tuam Illustrissime ac Reverendissime Frater, qui modo, tanquam Rector nomine Archiepiscopi Mohiloviensis Academiam Romano-Catholicam Petropoli flo-

№ 2811

rentem moderaris, firmitatem fidei et probe Nobis perspectam pietatem et in rebus spiritualibus providentiam prae oculis habentes, volumus easdem praeclaras qualitates Tuas etiam in juniorem Clerum Nostrum redundare, et duximus ad hanc rationem confugiendam esse: ut tum modo ex Seminario Vilnensi novem Alumni in Academia collocati, tum in posterum in eandem transmittendi, tanquam a Nobis curae et tutellae Tuae commissi considerentur, et absoluto curriculo theologicarum, quae in Academia traduntur, scientiarum ad Nos relegentur; tum etiam, quatenus desideremus, ut ratio tradendi doctrinam Catholicam et efformandi mores Clericorum, nec non rem familiarem procurandi, quae in Academia Romano-Catholica sub Auspiciis Archiepiscopi Mohiloviensis a Sede Apostolica constitutae existit, eadem sit in Seminario Meo Vilnensi; invitamus Te Reverendissime Frater et libenter annuimus ut auctoritate Nostra circa praedicta in Seminario Nostro non in malum, quod minime suspicamur, sed in bonum, quod vel maxime speramus, salubriter disponas. — Per hasce litteras Nostras minime intendimus auctoritatem Nostram in munere educationis futurorum Ecclesiae Nostrae ministrorum, extenuare vel limitare, sed Te Reverendissime Frater tanquam cooperatorem Nostrum in re tanti ponderis et auxiliatorem, postulamus, ut hoc modo junctis viribus efficacius in Gloriam Dei, incrementum studii Sacri, et utilitatem Ecclesiae nostrae incumbamus. — Datum Petropoli Anno 1848 Mensis Decembris Die 21 —

Wenceslaus Episcopus —

ВИЛЕНСКІЙ
Римско Католическій
ЕПИСКОПЪ

Канцелярія

25. Марта 1849.
№ 708.
въ Вильнѣ.

Его Преосвященству Господину Епископу Коадъютору Митрополита Римско-Католическихъ Церквей въ Россіи, и Кавалеру Игнатію Головинскому.

По приказанію Преосвященнѣйшаго Епископа Виленскаго, Канцелярія его имѣетъ честь представить Вашему Преосвященству: а). 15 экземпляровъ Пастырскаго Его Преосвященства Посланія отъ 25 прошедшаго Января, и б). Книжку подъ Заглавіемъ „Rituale Sacramentorum 1849".—

Надворный Совѣтникъ [illegible]

w. 2. A Kubek. włóż na wierzch wora młodszego: t.j. Benjamina.
Józef tym sposobem chciał doświadczyć braci, czy nie zazdroszczą Benjamina ~~dla Benjamina~~ miłości jako synowi Racheli, osobliwie wtedy kiedy go Józef tak odznaczył wspaniałem dając mu pięć razy więcej każdej potrawy? Jeśli bowiem bracia spokojnie zgodzą się na uwięzienie Benjamina, postanowił go zatrzymać u siebie, aby mu co złego w drodze nie uczynili, bo wiedział że byli zdolni do jakiego stopnia zazdrości ich unosi. Jeśli zaś okażą wielki smutek i rozpacz z więzienia Benjamina, uważając ich za niebezpiecznych, stara mógł go puścić do ojca. S. Chryzostom, Teodoret.

w. 5. Z w którym zwykł wróżyć. Hebr. (Ton wróżąc wróży w nim,
Wedle świadectwa wielu starożytnych ~~pisarzy~~ piszących, o wieszczbiarstwie był zwyczaj u Egypcian, Chaldeów i Assyryjczyków i Greków wróżenia ~~z kubka~~ za pomocą kubka: zdaje mi się że u nas Cyganie także między swemi sztukami używają do wieszczby kubka z wodą. Józef ~~pod~~ w całem obejściu się z braćmi gra rolę Egypcjanina, przysięga się na Faraona, mówi tu o wróżbie z kubka, aby bracia z jego wiary wyciągnięty nie mogli domyśleć się że to jest Hebrejczyk. Zgorszenia zaś nie było, gdy bowiem właśnie albowiem Egypcian nie było tajemnicą. Ten mąż świątobliwy, który przed królem tłumaczenia snów najjaśniej gustom i wieszczbiarstwu nie przypisał, ale samemu Bogu, co było nowym światłem wobec Wieszczów i Mędrców Egypskich, i ~~...~~ tym najmniej nie oddawał się żadnym czarom, a te słowa, były mu tylko osłoną dla ukrycia przed braćmi swej tajemnicy. Józef te słowa wróżyć użył w przenośnym względzie, to jest, odgadnąć, zbadać; bo rzeczywiście za pomocą tego kubka chciał zbadać jakiego są ~~myśl~~ usposobienia dla Benjamina i czy go można z nimi puścić. Bracia zaś mogli uważać, że doświadczał ich tym kubkiem podsuniętym w ich ręce, t.j. jeśli się złaszczą, to go schwytają. Słowo wróżyć w tym sensie używa się często u dawnych pisarzy i w biblii. Gen. 30, 27. gdzie słowa wróżyć wulgata tłumaczy, doznać, bo inaczej nie można: to samo. 3 Król: 20, 33. — ~~To samo myśl ... w. 15. Józef oddaje~~ Janoś w tekście Samarytańskim w niektórych rękopismach jest wyraźnie te słowa: Niech Pan doświadcza was tym kubkiem.

(9). Niech umrze, a my będziemy niewolnikami: jako ludzie nie poczuwający się do tej winy śmiało najsurowszą wybierają karę.
~~14. ... Karz.~~ —

w. 15. Izali nie wiecie że mi nie masz podobnego w nauce wieszczbiarskiej? Hebr. Czyście nie wiedzieli, że wróżyć wywróży mąż taki jak ja: t.j. jak Chaldej. Czyście nie wiedzieli że śledząc wyśledzi mąż taki jak ja? W tymże sensie tłumaczą Arcebiskup i Syryjska wersja. Myśl będzie ta; czyście mogli sądzić, że ten, który przewidział głód, nie potrafi przewidzieć tych, co mu kubek ukradli?

w. 16. Bóg znalazł nieprawość. Juda ~~...~~ nie wypiera się winy skradzenia kubka, bo czuje w swem sumieniu że zasłużył z braćmi na to nieszczęście zaprzedawszy Józefa: a przeto słusznie Bóg ich dawniejszą nieprawość karze:

18 XXX

w. 20. A tego samego Matka ma, pozostał sam tylko Matce swej, t.j. po matce swej: albo, że Racheli ~~...~~ syn jeden pozostał wśród: co można mówić i przyjść śmierci.

w. 30. Dusza jego zawisła na duszy tego: t.j. życie jego zawisło od życia tego, —

w. 34. Nie mogę się bowiem wrócić bez dziecięcia. t.j. wolę być niewolnikiem wiele u was, niż patrzeć na boleść mego ojca.

XXX. Tyś bowiem jest po Faraonie, jako mąż w Kraju. Ponieważ jesteś, jako Faraon pan mój: — t.j. boś jest takim jak i on Faraon. Chald. ~~Pan~~ a słowa zaś Pan mój odnoszą do następnych. —

TTT Józef u Egypcian był rzeczywiście uważany za najdoskonalszego Wieszcza albo proroka, któremu przyszłość i rzeczy tajemne są wiadome. Justyn Historyk, który tylko skrócił ~~Troga~~ Pompejusza, ~~...~~ tak mówi: Józef posiadał geniusz i stał się straszny braciom, który go przedali cudzoziemskim kupcom. Ci go zawiedli do Egyptu, gdzie się zajmował sztuką magiczną z taką sławą, że przyszedł przyjacielem króla. Pełny przenikliwości w naukach ... i w tłumaczeniu snów, odkrył wszystko, co było najtęższem w ~~naukach~~ naukach boskich i ludzkich. Jego umiejętności doszła do tego stopnia, że przepowiedział głód wiele lat pierwej nim nastąpić miał. Królestwo byłoby niezawodnie zginęło, jeśliby król korzystając z przepowiedni Józefa nie wydał rozkazu zgromadzenia ~~...~~ zapasów zboża na wiele lat. Nauka Józefa była taka, że Egypcianie przyjmowali jego wyroki nie jako wychodzące z ust ludzkich, ale boskich." —

Illustrissime Excellentissime ac Reverendissime Domine

Pastor Benignissime.

Niezawodnie spodziewałem się, że Excellentia Vestra z okoliczności delegacyi przez Stolicę Świętą Apostolską w Dismembracyi Dyecezyi, zwiedzając niektóre w tutejszych stronach Gubernie, w roku bieżącym zaszczycić raczysz Kamieniec Podolski swoją obecnością: dziś odebrana wiadomość, przekonywa mię, że oczekiwania moie na ten raz są próżne. - Jakkolwiek okoliczności są dla mnie teraz nieprzyjazne, mam wszelakoż nie płonną nadzieję, że czy prędzej, czy później, będę miał szczęście [illegible] zyi, a stąd biorę śmiałość prosić, abyś kiedykolwiek zdarzy się w przejeździe bawić w obrębie tejże Kamienieckiej Dyecezyi przez czas mego nią zarządzania, z wszelką wolnością używał Pasto ratu, i nieraczył odmawiać gdzie wypadnie z charakteru [illegible] falnie Mszy S. administrowania Sakramentu Bierzmowania, oraz innych Świętych Sakramentów i Sakramentaliów, w ca[illegible] stwa Duchownego Dyecezyan Kamienieckich Wiary naszej, wezmę za szczególniejszy dowód dla mnie Excellentiae Vestrae Łaski, której i teraz oddając siebie, znam mię bydź z najgłębszym uszanowaniem i najpowinniejszą Czcią na zawsze.

Illustrissimi Excellentissimi ac Reverendissimi Domini
Pastoris Vigilantissimi

nayniższym sługą

A. M. Gorski

N. 357.
Kwietnia 11. dnia 1849 roku
Kamieniec Podolski

JW. JX. Biskupowi Karistos:
Koadjutorowi z prawem następstwa
Arcy-Biskupa Mohylowskiego
i Kawalerowi
Hołowińskiemu.

IN IMPERIO SUAE IMPERATORIAE MAIESTATIS

NICOLAI I,

IMPERATORIS ET AUTOCRATORIS TOTIUS ROSSIÆ,

&c., &c., &c.,

DOMINI NOSTRI CLEMENTISSIMI.

CASIMIRUS DMOCHOWSKI Dei miseratione et S. sedis Apostolicæ gratiâ Archiepiscopus Mohiloviensis, Metropolitanus omnium Ecclesiarum Romano-Catholicarum in universo Imperio Rossiaco, Collegii Romano-Catholici Præses et plurium Ordinum Eques,

37

Dilecto Nobis in Christo Illustrissimo ac Excellentissimo Domino Rectori Academiae et Professori Homileticae, Episcopo Cariston: Suffraganeo et Coadiutori cum futura successione Archiepiscopi Mohileviensi et Metropolitae Romano Catholicarum Ecclesiarum in Imperio Rossiaco Ignatio Hołowiński Ord: S. Annae II et S. Stanislai II Classis Equiti, Salutem in Domino.

Pro debita Nostra circa animarum salutem sollicitudine, ne videlicet, propter sacerdotum penuriam, administratio sacramentorum populo fideli subtrahatur, in Dioecesibus praecipue suis Ordinariis Loci carentibus, inter praecipuas vigilantiae Nostrae obligationes, facultates Nobis hac in parte a S. Sede Apostolica communicatas, ad effectum deducendas atque earum

usum pro circumstantiis et necessitatibus locorum applicandas, proponimus. Porro, quum Dioeceses, Telsensis, Minscensis et Camenecensis, suis destitutae sunt Pastoribus, qui commode clericos morum disciplina commendatos, et scientia Theologiae imbutos, ad Sacros ordines rite promovere possint, cum applicatione facultatum, quibus circa Clericorum ordinationem Episcopi Dioecesani a S. sede Apostolica pro jure et consuetudine, cumulantur; Nos igitur Facultates, a Sanctissimo Domino Papa Pio IX. sub die 12 n. s. Mensis Maji 1847 anno respectu Ecclesiarum suis pastoribus orbatarum benigne Nobis collatas, de tenore sequenti: „dispensare super temporibus et interstitiis canonico jure praescriptis, ita scilicet, ut „illos post primam tonsuram et minores ordines, tribus deinde aliis festis diebus, ad tres „majores ordines promovere possit; atque cum „Diaconibus ex illorum numero dispensare insuper valeat super defectu octodecim tantum „mensium aetatis ad praesbyteratus ordinem „a Sacris canonibus requisitae" Illustrissimae Excellentiae Vestrae, modo quam plenissimo, communicamus ita, ut, quotiescunque et quicunque Clerici ex Dioecesibus, Minscensi

Telsensi et Camenecensi; a suis respective superioribus testimoniis idoneis instructi, ad Excellentiam Suam pro ordinatione missi fuerint, toties, et iisdem Clericis pro necessitate supra exaratas facultates applicare possis et valeas, idque ab hinc per decursum trium annorum; nisi certe, intra hoc tempus dioeceses praedictae suos nactae sint pastores; tunc enim facultates istae, uti ad statum praesentem orbitatis Dioecesium accommodatae, vim suam perdent et cessebunt. In quorum fidem praesentes Litteras manu Nostra subscripsimus, et Sigillo Nostro communiri fecimus. Datum Petropoli. Anno Dom: 1849 Mensis Mai 3. die.

+ Casimirus ArchiEppus

№ 648.

39

М. В. Д.

Римско
Католическая Духовная
Коллегія

Іюня 4. дня 1849 года

№ 2058.

Его Преосвященству
Г. Епископу Каристенскому Делегату Апостольскому и Кавалеру Игнатію Головинскому.

Г. Министръ въ слѣдствіе отъѣзда Вашего Преосвященства для исполненія Высочайшей воли, по предмету учрежденія новой Херсонской Епархіи, въ гг. Саратовъ, Херсонъ и Одессу, и на обратномъ пути для разграниченія Луцко-Житомирской Епархіи въ Гг. Кіевъ и Житомиръ, отъ 20 прошлаго Мая за № 1426, предложить изволилъ Коллегіи сдѣлать надлежащее по сему распоряженіе по части духовной, а также о назначеніи воспитанника Римско-Католической Духовной Академіи, Діякона Домковича,

для сопровожденія Ваше Преосвященство, съ выдачею Вамъ изъ вспомогательнаго капитала на подъемъ осьми сотъ руб: сереб: и надлежащихъ прогоновъ по положенію.

Въ слѣдствіе чего Комисія препровождая при семъ прогонныхъ 2187 руб. 20 к. и на подъемъ 800 руб: а всего двѣ тысячи девятьсотъ восемдесятъ семь рублей двадцать коп: серебромъ, покорнѣйше проситъ Ваше Преосвященство о полученіи сихъ денегъ увѣдомить. Причемъ Комисія имѣетъ честь присовокупить, что о точномъ исполненіи по изъясненному предмету распоряженій, вмѣстѣ съ симъ предписано указами; Суперіору Саратовскихъ Колоній священнику Снарскому, Исправляющему должность Визитатора Р. К. церквей Южнаго Края священнику Раптовичу, Кіевскому Архидіякону

Прелату Бринку, Луцко-Житомірскому Епископу Гаспру Боровскому и Могилевской Консисторіи.

Ассесоръ Прелатъ А. Фіалковскій

За Секретаря Протоколистъ Сарбовскій

Указъ ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССІЙСКАГО, изъ Римско-Католической Духовной Коллегіи

№ 3090

Ректору Римско Католической Духовной Академіи Коадъютору Митрополита Епископу Головинскому. По указу Его Императорскаго Величества, Коллегія слушали: предложеніе Его Сіятельства Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ, отъ 31 пр. Августа за № 2224, въ коемъ изъясняетъ, что Высочайшимъ Именнымъ указомъ, даннымъ Правительствующему Сенату въ 24 день того Августа, всемилостивѣйше повелѣно: Настоятелю Рижской Римско Католической церкви, Священнику Фердинанду Кахну быть Епископомъ Херсонской Епархіи. Сътѣмъ вмѣстѣ Его Императорскому Величеству благоугодно было повелѣть, чтобы до окончательнаго образованія каѳедры въ Херсонѣ и всѣхъ ея принадлежностей, какъ то Капитула, Консисторіи, Семинаріи и проч., Епископъ Кахнъ присутствовалъ въ Римско Ка-

толической Духовной Коллегіи и всемилостивѣйше пожаловать ему, въ видѣ особеннаго Монаршаго вниманія, перстень украшенный драгоцѣнными камнями, митру и посохъ и тысячу руб. сер. на устройство облаченій по сану; употребленные же Римскою нашею Миссіею по случаю возведенія Кана въ Епископы тысячу сто восемьдесять шесть руб. семьдесятъ восемь коп. сер., возвратить въ казну изъ вспомогательнаго капитала Римско-Католическаго Духовенства. — Его Сіятельство предлагаетъ о семъ Коллегіи для объявленія по ея вѣдомству о возведеніи Кана въ Епископы, и для вызова его въ С.Петербургъ для посвященія, а Епископа Луцко-Житомірскаго Боровскаго для совершенія сего священнодѣйствія, совокупно съ Митрополитомъ Могилевскимъ и Вашимъ Преосвященствомъ, а также для немедленнаго распоряженія о внесеніи

вышепомянутыхъ слѣдующихъ въ возвратъ казенныхъ денегъ, въ Правленіе Главнаго Казначейства. Приказали: съ исполненіемъ настоящаго предложенія, послать указы Наименованному Херсонскому Епископу Фердинанду Кану, Вашему Преосвященству и Луцко-Житомірскому Епископу Боровскому, съ тѣмъ, чтобы Епископы Канъ и Боровскій прибыли въ С.Петербургъ, первый для посвященія, а послѣдній для совершенія сего священнодѣйствія совокупно съ Его Высокопреосвященствомъ Митрополитомъ Головинскимъ и съ Вами. О Всемилостивѣйшемъ же пожалованіи Епископа Кана дать знать указами всѣмъ Епархіальнымъ Начальствамъ для объявленія по ихъ вѣдомству, а о возвратѣ въ Правленіе Главнаго Казначейства изъ вспомогательнаго капитала 1186 руб. 77 коп: сер. сдѣлать въ семъ

постановленіе. О чемъ донести Его Сіятельству Г. Министру Внутреннихъ Дѣлъ. Сентября „7." дня 1850 года.

Председатель Митрополитъ Казимиръ Дмоховскій

И. д. Секретаря В. Крупинтиллеръ

Столоначальникъ Ю. Лихтанскій

31. Августа 1851. г.

МИНИСТЕРСТВО
ВНУТРЕННИХЪ ДѢЛЪ.
Департаментъ
ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ
иностранныхъ Исповѣданій
Отдѣленіе 1.
Столъ 3
28. Августа 1851.
№ 2379.

Преосвященнѣйшій Епископъ,

Милостивый Государь.

Государю Императору благоугодно было изъявить соизволеніе возвести Ректора Минской Римско-Католической Семинаріи, Прелата Адама Войткевича въ санъ Епископа Минскаго; вслѣдствіе чего, по сношенію съ Римскимъ Дворомъ, полученъ актъ на имя Вашего Преосвященства Папской Консисторіальной Конгрегаціи съ инструкціею для каноническаго процесса означенному Войткевичу.

Препровождая означенныя бумаги къ Вамъ, Милостивый Государь, для зависящаго отъ Васъ распоряженія, имѣю честь быть съ совершеннымъ почтеніемъ,

Вашего Преосвященства
покорнѣйшимъ слугою

С. Ланской

Его Преосвящ.ву, Коадъютору Митрополита, Суффрагану Могилевскому, Епископу Игнатію Головинскому

Actum in Capitulo Extraordinario Ecclesiarum Cathedralium Luceoriensis et Zytomiriensis die Lunæ videlicet 29. Mensis Octobris V. S. Millesimo Octingentesimo Quinquagesimo primo. Anno.
Præsidente Perillri Revmo Dno Stanislao Łowecki S. T. D. Præposito, præsentibus Perillribus Revmis Dnis Michaele Sylwestrowicz S. T. D. Decano, Joanne Kulikowski S. T. M. Archidiacono, Casimiro Czemerowski S. T. M. Cancellario Luceoriensi Zytomiriensi Scholastico, Gasparo Siestrzewitowski Luceoriensi Scholastico Prælatis Ecclesiarum Cathedralium Luceoriensis et Zytomiriensis.

Gratulatio Illmo ac Revmo Dno Ignatio Holowinski Archiepiscopo Mohyloviensi Metropolitano Ecclesiarum Romano-Catholicarum in Imperio Rossiaco.

Capitulum Cathedrale Luceoriense et Zytomiriense accepta ex Supremo Mandato

Caesareo optatissima notitia Illmum ac Revmum Dnum Ignatium Hołowiński Episcopum Caristensem Suffraganeum et Coadjutorem cum futura Successione Archidioecesis Mohyloviensis, Canonicum Cathedralem Żytomiriensem Ordinum Equitem, ad munus Archiepiscopale Mohyleviense elevatum esse et a Sede Apostolica Pallio plenitudinis potestatis Archiepiscopalis ornatum et insignitum; maximo gaudio in cordibus suis exinde concepto, ac summo sibi ducens honori, quod ex gremio sui talis tantusque Vir exierit, cui res et sortes Ecclesiae Rom. Catholicae hoc in vastissimo Imperio concreditae sunt, sincerrime cum Ipsi tum et sibi gratulandum statuit. – Utque sua intima vota majoris aestimationis et valoris habeantur, suppliciter Supremum bonorum omnium Largitorem exorat, quatenus neocreatum Archipraesulem pro bono Ecclesiae et Religionis R. Catholicae salvum et incolumem quam diutissime conservare dignetur. – Quam gratulationem unanimi voce statutam, in signum intimi sui

erga honorificentissimum Archipraesulem amoris, ac debitae venerationis, nec non in aeviternam memoriam, Actis suis commendando, eandem Excellentissimo Archipraesuli, Romano-Catholicarum in Imperio Rossiaco Ecclesiarum Metropolitano transmittendam decrevit.

Stanislaus Łowecki Praepositus Generalis Luceor. et Żyt.
Michael Sylwe...
Joannes Kulikowski Archidiaconus Cath: Zytomiriensis.
Casimirus Kremerowski Schol. Cath. Zytomir.
Gaspar Siestrzeńcewski Primicerius Cath. Lucerin.

Secretarius Capituli M. Ludkiewicz.-

№ 1548

5 Ноября 1851 г. 47

Министерство
Внутреннихъ Дѣлъ.
Департаментъ
Духовныхъ Дѣлъ
Иностранныхъ Исповѣданій.
Отдѣленіе 1.
Столъ 3.
24 Октября 1851.
№ 2915.

Высокопреосвященнѣйшій Владыко,

Милостивый Государь.

Препровождая при семъ къ Вашему Высокопреосвященству при особой росписи, полученные изъ Рима, вслѣдствіе Высочайшей воли о возведеніи Васъ въ санъ Архіепископа Могилевскаго Митрополита Римско-Католическихъ церквей въ Россіи, Папскіе акты, имѣю честь увѣдомить Васъ, что при обнародованіи актовъ о духовныхъ властяхъ, Государь Императоръ повелѣваетъ Вамъ, также какъ сіе повелѣно было предшественникамъ Вашимъ, вовсе не объявлять статьи о запрещенныхъ Римскою

Его Высокопреосвящ., Митрополиту Р. К. церквей Игнатію Головинскому

Ценсурою книгахъ, ибо о семъ имѣются ясныя Гражданскія въ Имперіи установленія, коими и слѣдуетъ руководствоваться, исключить разрѣшеніе по буллѣ in coena Domini и не употреблять предоставляемой Вамъ власти разрѣшать тѣхъ, кои принадлежатъ къ тайнымъ обществамъ.

Имѣю честь быть съ совершеннымъ почтеніемъ и преданностію

Вашего Высокопреосвященства

(покорнѣйшій слуга)

Графъ А. [illegible]

Illustrissimo Excellentissimo ac Reverendissimo Domino Domino Metropolitano Ecclesiarum Romano-Catholicarum in Imperio Rossiaco, Archi-Episcopo Mohyloviensi, Collegii Romano-Catholici Praesidi, Ordinum Equiti Ignatio Holowiński !

Capitulum Cathedrale Vilnense

Quo graviori maerore, ac luctu, Nostrum Capitulum, una cum suo Pastore, ac Dioecesi, nec non tota, qua late patet, in hoc amplo Imperio, Hierarchia Romano-Catholica, hactenus tristissimam orbitatem suam, immortali memoria, dignissimo Metropolitano amisso, gemebundis suspiriis prosequeretur; eo fortiori nunc gestit gaudio, ac laetitia, in DEo salutari suo, Patre misericordiarum et totius consolationis, [illegible] tam abunde dignatus est nos consolari [illegible]nta tribulatione, exoptato tandem [illegible]ssu Illustrissimi Excellentissimi ac Reverendissimi Domini, ad supremae Archi-Presuleae /

dignitatis Fastigium, et Ecclesiasticae potestatis clavium: quibus nemo sane aptior, nemo vere pastoralibus dotibus ornatior, nemo dein eximia virtute, vera pietate, summaque prudentia Coelo acceptior, Te Ipso Vir Excellentissime! posset inveniri. Haud mirum, si tanto lumine irradiantem, in Domo DEi Lucernam, Beatissimus Principis Apostolorum Successor PIUS IX Serenissimo Nostro Autocratore flagitante, altiori candelabro imposuerit, ut ipso justitiae sole Christo, ejusque divino spiritu accendente, omnibus Dioecesum suarum suffraganealium, Ecclesiis, luceat, pro majori vere orthodoxorum fidelium, in aeterna salute facilius ac certius adipiscenda, commodo, nec non gloriae suae feliciori incremento. Quam Provinciam Te Archi-Praesul dignissime! tanto exactius adimpleturum speramus, quanto magis diviniori ingenio, una cum vere apostolico zelo, plenissime instructum admiramur. Exinde factum est, ut nostra flagrantia desideria, videndi Te, ac salutandi in hoc sublimi solio

primatiali. Nostrum Archi-Pastorem; hactenus dilata, crescerent, et crescentia nunc faustissimis auspiciis caperent, quod summopere expetissent. Faxit ergo ter optimum maximum Numen, fortiter ac svaviter cuncta in hoc orbe disponens, Te Vir Excellentissime! sospitem et Incolumem nestoreos in annos! Sis Ecclesiae nostrae, totiusque Hierarchiae Romano-Catholicae, columen ac decus inclytum. Ut egregia opera tua, et exantlandos pro sanctissima Christi religione, labores, grata posteritas, con dignis laudibus, in aevum efferat, ac inter illos lectissimos Pastores, juxta cor divinum, scientia et doctrina populos pascentes, Te Ipsum quoque immarcescibilis gloriae corona, redimitum, demisso poplite veneretur. Haec sunt ingenua Capituli nostri, erga Te Archi-Praesul optime ex animo concepta vota, quae, pro innata Tibi, vere paterna clementia, benignissime, suscipienda; offerrimus; omnes Nos, gratiam Tuam;

et benevolentiam, enixé cupientes, atque Capita nostra Archi-Episcopali Benedictioni Tuae humillime inclinantes.

Servi devinctissimi

Mamertus de Fulstin Herburt Cnus Senior Cathlis Vilnensis, Custos Zytomiriensis, Sae Thiae Doctor, uti Praesidens mpr

Josephus Bowkiewicz Praelatus Praepositus Cath.
Ignatius Borowski Praelatus Decanus Cath. Vilnen.
Vincentius Mikucki Praelatus archidyaconus Cath. Vilnen.
Antonius Żyrzkowski Praelatus Custos Cathd. Vilnen.
Antonius Pawłowski Canonicus Cathd. Vilnen.
Joannes Markiewicz Canonicus.

30. Octobris 1851.
Vilnae.

Jaśnie Wielmożny Arcy Pasterzu

Najosobliwszy Dobrodzieju!

Wiadomość Urzędowa o utwierdzeniu Waszey Arcy Pasterskiej Mości na Metropolitę wszystkich Kościołów Rzymsko Katolickiego wyznania w Imperium Rossyjskim będących, napełniła niewymówną radością Członków Kapituły Mińskiej.

Winszujemy Waszey Arcy Pasterskiej Mości tych dostojeństw jakiemi Go zaszczycili Pius dziewiąty i Wielki nasz Monarcha Mikołay pierwszy.

My zaś podniosłszy oczy i serca nasze do Dawcy wszech rzeczy, prosić Go będziemy naygorręcej w codziennych

ofiarach aby Mu dodał sił i pomocy do dźwigania tak ważnego urzędu i aby Waszą Arcy Pasterską Mość w czerstwém zdrowiu, przy wszelkich pomyślnościach w jak naydłuższe zachował lata dla dobra Kościoła.

Członkowie Kapituły Mińskiéj z nayglębszem uszanowaniem i uległością proszą Waszéy Arcy Pasterskiéj Mości o błogosławieństwo i przeważnéj Jego poruczają się opiece.

Prałat Archidyakon X. Jan Dąbrowski

X. Benedykt Oszepowski Prałat Kustosz.

Ksiądz Jan [illegible] Prałat Scholastyk.

Ksiądz Ludwik [illegible] Kanonik Vicekustosz.

Ksiądz L. Edward [illegible] Kanonik Senior.

№ 4132.

Listopada 15° dnia 1851 r.

Minsk.